

en fuldstændig Frihed ind i alle Forholdene, at Enhver skal kunne benytte hvilken som helst Præst han vil i sin egen Sognekirke, til hvilken som helst kirkelig Handling. Der vil snart opstaae det Spørgsmaal: Hvorfor skal jeg, naar jeg kan faae alle de andre kirkelige Handlinger forrettede i min Sognekirke af min valgte Præst, ikke ogsaa kunne faae mine Børn konfirmerede der? Hvorfor skulle vi ikke, naar vi nu have sluttet os sammen nogle flere i dette Sogn om denne Præst, kunne hente ham her til for at holde Høstprædiken for os, da vi ikke ville høre Høstprædiken hos Sognets Præst? Hvorfor skulle vi ikke kunne hente ham til Prædiken i Almindelighed? Saaledes vil det skrives, som nu er gjort, ikke være det endelige Skridt, men kun et Fremskridt paa den Vej, som fører til det tilsigtede Maal, som er Op-løsningen af hele den territoriale Sogneorganisa-tion. Istedetfor Sognemenighederne vil man opstille folkekirkelige Frimenigheder over det hele Land. I det man ophæver den Organisation, som Folkekirken fra den ældste Tid har haft i sine Sognekald, vil man istedetfor en Folkekirke fremkalde en stor Føllemission med en Missionsstation i enhver Præstegaard. Man kan da vente hele Landet over at komme til at høre den ene Præst prædike om Formiddagen i en Retning, den anden Præst i det samme Guds Hus om Eftermiddagen i den modsatte Retning, og om det vil være godt saaledes udtryffeligt at kalde Polemiken ind i ethvert Sogn, i ethvert enkelt Guds Hus, det vil jeg give den høitærede Forsamling vel at betænke. Den Præst, som hører, at hans Nabo har været i hans Kirke og har prædiket udtryffeligt imod, hvad han sædvanlig indskærper, vil finde sig foranlediget til en Polemik derimod i sin næste Prædiken, og saaledes vil Kampen kaldes ind i alle vore Guds-Huse. Jeg kan ikke tilraade, at man foranlediger en saadan Kamp i alle Sogne. Derfor har jeg tilladt mig at stille de Endringsforslag, der gaae ud paa at borttage Alt, hvad der vedkommer Altergangen, saa at med det Samme, der gives Tilladelse til de 3 andre Handlinger, skulde dog Altergangen, som egentlig samler Sognemenigheden, ikke kunne holdes af en fremmed Præst uden Sognepræstens Minde. Der-

paa gaaer Endringsforslaget til § 2 ud. Til § 1 har jeg tilladt mig at stille et Endringsforslag, som jeg videre maa ophjse Thinget om. Der staaer, at den Præst, som vil forrette en kirkelig Handling i en anden Præsts Kirke, skal tidligst 48 Timer forud forvisse sig om, at Kirken eller Kirke-gaarden ikke er i Brug. Naar han skal gjøre det tidligst 48 Timer forud, er der aldeles ingen Regel givet for, naar han kan gjøre det sildigst. Han kan altsaa gjøre det endogaa i samme Dieblis. Der er ikke sagt, at han skal henvende sig til Sognepræsten for at forvisse sig derom, men der er blot sagt, at han skal forvisse sig derom. Nu kunde det tænkes, at han vilde sætte sig i Forbindelse med Kirkesangeren, og at han, uden at Præsten fik nogen som helst Underretning derom, vilde gennem Kirkesangeren forvisse sig om, at der ikke var begjært nogen kirkelig Handling afholdt i Kirken til den og den Tid, og han vilde da, uden at have givet Sognepræsten nogen som helst Underretning derom, kunne ankomme tilligemed det paagjældende Brudefølge eller Barnebaabsfølge. Først naar Sognepræsten hørte Klokkerne ringe til Bryllup i hans Sognekirke, først saa kunde han paa Forespørgsel faae at vide, at man der holdt en Brudevielse. Det bør dog vistnok staae udtryffeligt i Loven, at man skal henvende sig til Sognepræsten, og at man da helst skal henvende sig skriftlig til ham derom; thi det vilde dog være meget usømmeligt, om Sognepræsten ikke iforveien skulde være vidende om de Handlinger, som bleve foretagne i den Kirke, til hvis Tjener han er beskiftet, han og ingen Anden. Naar der nu var sagt, at han skulde tidligst 48 Timer forud underrettes derom, saa troer jeg, at dette burde forandres til, at der maatte sættes baade en Tid fra og forinden hvilken han burde underrettes derom, tidligst s. Ex. 4 Døgn og sildigst 2 Døgn skulde den fremmede Præst ved en skriftlig Henvendelse til Sognepræsten forvisse sig om, at Kirken ikke brugtes. Til § 3 har jeg foreslaaet en Endring, som gaaer ud paa, at det af § 5, som vedkommer § 3, optages i denne Paragraf, saa at, naar det i § 3 siges, at Kirkebetjentene skulle være pligtige til at fungere, der da tillige siges, at de ogsaa ere berettigede til at erholde de ved samme Leilighed faldende Accidentfer. Som